

loco: Scientes, inquit, quia uetus homo noster simul confixus est cruci cum illo, ut euacuatur corpus peccati, ut ultra non seruiamus peccato. Quamdiu ergo id agunt opera nostra ut euacuetur corpus peccati, quamdiu exterior homo corrumpitur, ut interior renouetur de die in diem, tempus est crucis. Hæc sunt etiam bona opera quidem, tamen adhuc labiosa, quorum merces est requies. Sed ideo dicitur: Spe gaudentes, ut cogitantes requiem futuram, cum hilaritate in laboribus operemur. Hanc hilaritatem significat crucis latitudo in transuerso ligno, ubi figuntur manus. Per manus enim opera intelligimus, per latitudinem hilaritatem operantis, quia tristitia facit angustias: per altitudinem uero cui caput adiungitur, expectationem retributionis de sublimi iusticia dei, qui reddet unicuique secundum opera sua. In his quidem, qui secundum tolerantiam boni operis gloriam & honorem & incorruptionem querentibus uitam æternam. Itaque etiam longitudo, qua totum corpus extenditur, ipsam tolerantiam significat, unde longanimes dicuntur qui tolerant. Profundum autem quod terræ infixum est, secretum sacramenti præfigurat. Recordanteris enim, nisi fallor, quæ uerba apostolica in ista designatione crucis ^{ad expeditam} expediam, ubi ait: In charitate radicati atque fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis quæ sit longitudo, latitudo, sublimitas & profundum. Ea uero quæ nondum uidemus & nondum tenemus, sed fide & spe gerimus, in alio biduo figurata sunt. Hæc enim quæ nunc agimus, tanquam clavis præceptorum in die timore confixi, sicut scriptum est: Confige clavis à timore tuo carnes meas, in necessarijs deputantur, non in eis quæ per seipsa appetenda & concupiscenda sunt. Vnde illud quod est optimum se dicit concupiscere, Dissolvi & esse cum Christo. Manere autem in carne necessarium, inquit, propter uos. Quod ergo inquit, Dissolvi & esse cum Christo, inde incipit requies, quæ non interrumpitur resurrectione, sed clarificatur: quæ tamen nunc fide retinetur. Quia iustus ex fide uiuit. An ignoratis, inquit, quoniam quicunque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus? Concepulti ergo illi sumus per baptismum in mortem. Vnde, nisi fide? Neque enim iam in nobis perfectum est, adhuc in nobis meti ipsiis ingemiscientibus & adoptionem expectantibus redēptionem corporis nostri: Spe enim salui facti sumus. Spes autem quæ uidetur non est spes. Quod enim uidet quis, quid sperat? Si autem quod non uidemus speramus, per patientiam expectamus. Quod memento quām sepe commōrem, nec iam nunc in ista uita nos beatos fieri debere arbitremur, & ab omnibus difficultatibus liberos, ac sic in angustijs rerum temporalium aduersus deum ore sacrilego murmurēmus, quasi non exhibeat quod promisit. Promisit quidem etiam huic uite necessaria, sed alia sunt solalia miserorum, alia gaudia beatorum. Domine, inquit, secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, exhortationes tuæ iocundauerunt animam meam. Non ergo murmurēmus in difficultatibus, ne perdamus latitudinem hilaritatis, de qua dicitur, Spe gaudentes, quia sequitur. In tribulatione patientes. Noua ergo uita in fide nunc inchoatur & spe geritur: nam tunc perfecta erit, cum absorbebitur mortale à uita, cum absorbebitur in uictoriā, cum illa nouissima inimica destructur mors, cum immutati fuerimus, & æquales angelis facti. Omnes enim, inquit, resurgent, sed non omnes immutabimur. Et dominus, Erunt, inquit, æquales angelis dei. Apprehensi enim sumus modo in timore per fidem, tunc autem apprehendemus in charitate per speciem. Quamdiu enim sumus in corpore, peregrinamur à domino: per fidem enim ambulamus, non per speciem. Ipse itaq; Apostolus, qui dicit, Tunc apprehendam sicut apprehensus sum, aperisse te non apprehendisse confitetur. Fratres, inquit, ego me non arbitror apprehendisse. Sed tamen quia ipsa spes ex promissione ueritatis certa nobis est, cum diceret: Concepulti igitur sumus illi per baptismum in mortem, subiunxit & ait: Ut quemadmodū surrexit Christus ex mortuis per gloriam patris, ita & nos in nouitate uite ambulemus. Ambulamus ergo in re laboris, sed in spe quietis, in carne uetus statis, sed in fide nouitatis. Dicit enim: Corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus autem uiuit propter iusticiam.

H; Si